

Fra: Knud Erik Sonne [mailto:kesonne@c.dk]
Sendt: 24. november 2008 20:15
Til: Kristen Touborg Jensen
Cc: Knud Erik Sonne
Emne: Stat og borger

24. november 2008

Til Kristen Touborg

I forlængelse af vor samtale uge 47, skal jeg i det følgende bestræbe mig på at beskrive lidt af det besvær og de atrociteter FVST m.fl. har tilbudt mig gennem de seneste 30 måneder.

Når der er gået så lang tid skyldes det bl.a. visse embedsmænds tilgang til det begreb vi i daglig tale kalder sandhed, men også en række sagsbehandlingsfejl og brud på garantiforskrifter, eksempelvis brud på officialprincippet idet der ikke er blevet lyttet til mig i den såkaldte partshøring, brud på egalitetsprincippet, og værst af alt synes hjemmelskravet overtrådt idet legalitetsprincippet ikke er opfyldt.

1. Staten slår mine raske fugle ihjel og vil ikke betale for dem

For at tage dette sidste først: Fødevestyrelsen har med henvisning til Lov om hold af dyr § 56.5 stjålet de raske fugle de slog ihjel 18.5.2006. i en formening om at de havde fugleinfluenza. De fugle der havde haft influenza havde ligget længe i min dybfryser, længe fordi det tager tid at finde rundt i systemet og når systemet så lige skal holde ferie førend de kan tage sig af deres job, ja, så går tiden. Blodprøverne taget 18.5.2006 viser ikke tegn på smitte eller sygdom, og fuglene burde derfor have været betalt. I Lov om hold af dyr § 56.5 står: *"Hvis ejeren selv ved sit forhold har givet anledning til, at et dyr, **der er blevet slået ned, er blevet angrebet af et zoonotisk smitstof eller en sygdom, der er anført i de i § 25 nævnte lister 3 og 4, eller ikke har søgt tabet som følge af et angreb af de omhandlede sygdomme mindsket mest muligt, kan ministeren bestemme eller fastsætte regler om, at vedkommende helt eller delvis mister retten til erstatning eller helt eller delvis afholder udgifterne til rensning og desinfektion.**"* Det fjerkræ, der blev slået ihjel var ikke angrebet af sygdommen. Såfremt aviserne citerer korrekt, fremgår det, at kørchefen for Kontor for Husdyrsundhed har en kende svært ved at læse dansk, men så burde der være andre der kunne assistere. Nu ligger sagen hos kammeradvokaten, hvor flere af løgnehistorierne fra dengang kan genses i dennes anbringender. Jeg har bedt kammeradvokaten droppe sagen netop med henvisning til sagens manglende legitimitet – det oplevede vi jo at kammeradvokaturet godt kunne finde ud af, da minister Carina Christensen – med eller uden føje- ville lukke de kriminelle dyretransporter via tv. Dette har som bekendt udløst et tocifret millionbeløb i erstatning til lovbruderne. Landbruget kan nok også mønstre et stærkere hold end en uorganiseret pensionist fra Hundslev.

For at opsummere sagsgangen kort, sprang min advokat fra, da forsikringskronerne var ved at slippe op. Et halvt år tidligere havde Civilstyrelsen nægtet mig fri proces trods en skattepligtig indkomst på 127.000, kr. – altså langt under den grænse der kan udløse en fri proces. Dette bl.a. under henvisning til, at sagen ikke betød noget for mig og at den ikke var principiel. (!!!) (Jeg afventer på 4. måned procesbevillingsnævnets afgørelse). Det er tænkeligt, jeg lader sagen falde, da min tillid til systemet er udhulet og kammeradvokaten har haft held til at pille vidner ud af sagen jeg ønskede at føre. Kammeradvokaten forstår ikke meningen med min vidneførsel, men afviser mit vidne ud fra sin egne hensigter.

Jeg har foreslået retsmægling, hvilket afvises af kammeradvokaten. Helst så jeg, der var en ansvarsfuld minister, der turde tage over.

2. Staten ødelægger min ejendom og vil ikke betale for deres ødelæggelser

Pengene sidder ikke så løst hos Sekretariatet for Veterinærklager, hvortil min sag efter to års uendelige skrivelser og smølerier er blevet henvist. Atter fremgår det af de mange breve, at de enten ikke bliver læst, ikke bliver forstået eller ikke lyttet til. Dette har bl.a. betydet, at beløb for forbrug af el og eget arbejde først er kommet til udbetaling pr.30.6.2008, først og fremmest fordi Styrelsen har lyttet til en tidligere inkompetent medarbejder i FVRS frem for at tage mine oplysninger alvorligt. Da det omkring nov. 07 blev klart for Styrelsen, at der var begået fejl, blev jeg stillet i udsigt, at det nu "kun kan gå for langsomt" (med at få rettet fejlene.) FVST begyndte på dette tidspunkt imidlertid at dele mine krav - først og fremmest til erstatning for de ødelæggelser den såkaldte "rensning og desinfektion" havde medført - i gamle og nye krav - om end de stod opført på samme ark papir. Der blev forlangt, og givet, fotodokumentation, men alt i alt medførte denne fornyede sagsbehandling, der kom til at vare otte(8) måneder, ikke en krone ekstra i kompensation. FVST forholdt sig udelukkende til konsulenten fra det rådgivende (?) ingeniørfirma, der efterhånden blot monotont og lakonisk kunne udtale "vi gør ikke noget forkert".

Da sagen omkring august blev sendt videre til Sekretariatet for Veterinærklager, udbad man sig, som led i den lovbestemte "partshøring", fornyet fotodokumentation, først og fremmest af et gåsehus, der er blevet ødelagt af "rengøringen". Konsulenten udtaler blot, at der er brugt kalk, at kalk er et naturprodukt, der forsvinder af sig selv og ikke skader nogen eller noget. Overfor dette står mine fotos, oplysningerne om hvad hydratkalk egentlig er, at det ætser og får ting til at ruste.

Omkring halvdelen af de klagemål som styrelsen har sendt mig i byen med, ønsker Sekretariatet for Veterinærklager slet ikke at behandle. Af det øvrige er jeg stort set ikke blevet imødekommet. Sekretariatschef Susie Hosainzadehs væsentligste begrundelse under en telefonsamtale, var, at det jo er skatteborgerne, der skal betale og at Sekretariatet skal stå til regnskab overfor rigsrevisionen. Og det kan jo være sandt nok. Men det havde været mere korrekt, klædeligere og meget billigere, hvis embedsmændene havde fraholdt sig fra at stjæle høns samt udbetalt for deres vandalisme. Nu er omkostningerne - skrivelserne løbet op i ti fold de ringe og retfærdige krav der blev sat.

En anden, kort måde at beskrive forløbet på, er, at de usandheder der kom til udtryk allerede i den såkaldte "statusrapport" er vandret videre i systemet fra instans til instans, og når der så overhovedet ikke lyttes til den anden part, bliver det svært at nå en korrekt løsning. Mine spørgsmål og overvejelser går på, hvorvidt staten, når den påtager sig "at gøre rent" (hvilket man kan diskutere fornuften af) ikke samtidig påtager sig en forpligtelse til at erstatte de ting "den" ødelægger?

De har ødelagt mit hønsehus, mine hønsegårde, mit gåsehus, en hel del redskaber; der er blevet brændt et par døre af som desværre ikke er kommet med i "logbogen" - men det gjorde strømforbruget og meget andet heller ikke.

FVST har udbetalt ca. halvdelen af mit forlangende pr. 30.6. 08. Men det er muligt, der kommer en justering efterhånden som tingene får lov til at forfalde. Der er ikke nogen speciel logik i Styrelsens håndtering af sagen, da de f.eks. betaler for ødelagte haveredskaber, men ikke maskiner - om end alle effekter stod samme sted under rengøringen/desinficeringen. Ligeledes begrundes sagsbehandlerne med at ikke alt kan henvises til rengøringen/desinficeringen. Her gør de

opmærksom på, at jeg jo burde være glad for at de har erstattet et par træer, der blev kørt ned, da det ”tunge skyts” (rengøringsvogn osv.) blev kørt i stilling. Dvs. man kan ødelægge en masse – uden at betale for det – hvis bare man sørger for at det ikke ligger ind under en eller anden form for lovgivning. Og det er hverken fair eller godt nok.

Dette er i korte træk status pr. 25.11.2008.

Jeg uddyber gerne, dersom der skulle være enkelte punkter, der påkalder sig interesse.

Endelig vil jeg medsende min klage over Direktoratet for Fødevare- og Veterinærklager, samt min sidste skrivelse til den konsulent, der har forsøgt at manøvrere mellem ret og tugt.

Jeg håber dette kan munde ud i et svar på, hvorledes I politikere egentlig tolker loven (om hold af dyr) der jo synes klar nok i sit sprog, men tolkes på underlig vis.

På forhånd tak.

Knud Erik Sonne
Skovlunden 152
5300 Kerteminde

Sekretariatet for Fødevarer – og Veterinærklager
Sydmarken 32A
DK – 2860 Søborg
Att.: Sekretariatschef Susie Hosainzadeh

Hundslev, 15-11-2008

Spørgsmål og anfægtelser af sagsnr. 235/13057 Ikha, der omhandler delvis stadfæstelse af afgørelse i sag nr. 2007-20-329-00 186/CHSTKO under FVST.

Jeg håber I vil se på sagen en lille stund endnu, så jeg, i det mindste, kan få begrænset de tab jeg allerede har lidt.

Det er mig totalt uforståeligt at Sekretariatet for Fødevarer- og Veterinærklager stadfæster Fødevarestyrelsens afgørelse mht. afslag på kompensation for oprydning af bryggers samt fjernelse af kalk. Det er mig ligeledes uforståeligt at sekretariatet ikke kan behandle min klage for så vidt angår diverse afbrændinger og ødelæggelser, der er gjort/opstået i direkte forbindelse med rengøringen og desinfektionen af min ejendom. Sekretariatet begrundet afslaget med at kompensationen ikke er særlig hjemlet ved lov eller i øvrigt udspringer direkte af en kontraktsretlig forbindelse.

Sekretariatets afgørelse bærer i den grad præg af at være en administrativ afgørelse, der således også er en adskillelse af de forskellige krav/punkter, der ikke genspejler virkeligheden.

- ISS laver et bål hvor de, i stedet for rengøring, brænder diverse effekter af. Jeg har fået erstatning for bl.a. afbrændt tæppe, diverse net, træ og planker. Dannebrogdør samt dør til udhus blev brændt samtidig i det samme bål. Hvad er forskellen på træ, planker og døre? Hvordan kan Ingeniørfirmaet mene ikke at kunne erindre en afbrændt dør, når de måske ikke engang var til stede, eller når de ikke engang kan erindre om jeg fræsede i gårdene, eller når de totalt glemte at gøre staten opmærksom på deres forbrug af el på min ejendom.
- Der sondres åbenbart mellem om man har forsøgt rensning af redskaber, maskiner osv. og afbrænding. Begge handlinger blev gjort i forbindelse med rengøringen og desinficeringen. Dvs. man har lov til at ødelægge effekterne med lud o.a. Der skal først betales, når der afbrændes (hvis man vel at mærke husker at skrive det ned). Jeg skrev det ned.
- Der skrives (s.5) at Fødevarestyrelsen afholder udgifterne til destruktion, osv. Hvad menes der med destruktion. Er det i den aktive form – dvs. ISS betales for at destruere. Eller handler det også om **det** man destruerer. Og er destruktion = total ødelæggelse = fra form til aske. Eller er det også ødelæggelse af effekternes primære nytteværdi?
- Skurvognen var arnestedet for sygdommen. Den blev sjasket til med en masse væske, så den i dag ikke står til at redde. Man kan undre sig over hvorfor ISS ikke brændte skurvognen af. Jeg tror det var for besværligt og for dyrt (så ville den jo befinde sig indenfor bestemmelsen i § 56' s område). I stedet ødelagde de den, så nu er det op til mig og min pengepung at få den fjernet.

- Når der lægges kalk i lag diverse steder er det i forbindelse med rengøring og desinfektion. Når der lægges kalk på steder, hvor det 'sjældent' forsvinder, er det mit problem. Hvorfor skulle jeg indsende flere billeder til dokumentation, når de overhovedet ikke bruges? Hvordan kan man henholde sig til ingeniørfirmaets udtalelse om at kalken forsvinder af sig selv, når denne kalk ligger der endnu (hvilket fremgår af billederne) 30 måneder efter?
- Jeg vil da også gøre opmærksom på at Fødevarestyrelsens almindelige praksis om at udbetale 300,00 kr. i timen for udført arbejde ikke var almindelig, da jeg bad om kompensation for udført arbejde. Den blev først 'almindelig', da jeg henviste til forskellige sager om lønkompensation.
- Min venindes kontonummer blev i sin tid oplyst til Lene Vest i forbindelse med og udelukkende til udbetaling af refusion for indsendelse af blodprøver. Jeg sagde ikke at det var en konto FVST kunne bruge efter forgodtbefindende. Jeg ved egentlig ikke hvad der forventes af mig, når der siges at man ikke finder det bevist at FVST har 'dummet' sig. Jeg mener helt klart at FVST bør undersøge om kontonummeret er i orden i forbindelse med udbetaling af penge i en anden sag. Det er og bliver FVST's problem og ansvar.
- Og så har jeg aldrig bedt om at få de penge. Tvært imod frabad jeg mig på det bestemteste udbetalingen af de 2700 kr. da jeg før julen blev ringet op af en unavngiven mand fra ministeriet " Du vil jo gerne ha' pengene?" forlød det. Det ville jeg ikke – det har været en lang hån fra myndighedsside, og en lang kamp for krone for krone at få rådet bod på sanitørernes hærgen.
- Jeg er rystet over at myndighederne kan få lov til at ødelægge min ejendom, og bagefter sige at de ikke vil betale, da en kompensation for ødelæggelserne ikke kan hjemles i de til sagen hørende love. Hvor er det moralske kodeks? Hvad er meningen med at jeg i mine beskedne krav skal hånes og nedgøres? Hvis ødelæggelserne skal kompenseres skal jeg gå til domstolene.
- Jeg vil gerne have en udtalelse fra Sekretariatet for Fødevarer – og Veterinærklager, hvor der står at det er i orden at staten vandaliserer borgernes ejendom, så længe de sørger for ikke at gøre det inden for en given lovs rammer – eller som der skrives: *de anførte skader er ikke udgifter, der er direkte afledt af nedslagningsituationen, jf. bestemmelsens ordlyd "der svarer til dyrenes eller produkternes værdi, samt erstatning til hel eller delvis dækning af herved opståede driftstab."* I et tilfælde, hvor ISS gjorde rent efter en sygdom og hvor de bl.a. brugte Virkon S – ødelagde de en mejetærsker. Den blev ganske enkelt 'ædt' op af rengøringsmidlet. UPS - sagde man og mejetærskeren blev erstattet. Jeg forstår ikke, hvorfor staten ikke erstatter det, der blev ødelagt i fbm. og som konsekvens af destruktion, desinficering og rengøring på min ejendom.

Knud Erik Sonne
 Skovlunden 152
 5300 Kerteminde

17. november 2008

Til Christian Strøyer

I en skrivelse af 22.10 2008 skriver du, at FVST ikke foretager sig yderligere på det foreliggende grundlag og henviser i øvrigt til sekretariatet for veterinærklagesager.

Det foreliggende grundlag eksisterer ikke mere, idet sekretariatet for klagesager simpelthen har afvist at beskæftige sig med en del af de klagemål du har sendt mig i byen med. Dette er baggrunden for at jeg vender tilbage og på ny skal bede om en nytænkning af tvisten, eller, dersom dette er ukendt land for Fødevarestyrelsen, da i hvert fald at få en klar tilkendegivelse af, at Fødevarestyrelsen og de personer der gemmer sig i dette organ, mener de er i deres gode ret til, med eller uden mellemmand, at foretage ødelæggelser af borgeres indbo, husgeråd, ting m.v.

Nærmere betegnet er de ting som bemeldte veterinærklagenævn ikke ønsker at tage sig af følgende: Erstatning for afbrændt dør til udhus, erstatning for rustdannelser forårsaget af hydratkalk på griselampe, græsslåmaskine og fræser, udskiftning af beskadiget net (nedrivning samt genetablering), (samt de genstande og net jeg har nævnt en passant, men ikke medtaget i mine ufravigelige krav) maling af stakit, skurvogn og udhus, reparation af skurvogn, herunder etablering af vindue som ISS fjernede og destruerede. Eller evt. compensation for skurvognen der ikke har tålt det voldsomme bad.

Herudover er der adskillige andre poster som Sekretariatet ikke mener skal erstattes. Der er til eksempel et gåsehus, der blev ”fyldt” med hydratkalk. ISS bedyrer at kalken er et naturprodukt og forsvinder af sig selv. Sekretariatet beder om aktuelle fotos. Det får de og det ses af de nye billeder at huset, der er af forholdsvis ny dato, er medtaget i betragtelig grad. Metalbeklædning der rustner, tagkonstruktion der er skæmmet og medtaget af ”rengøringen” samt bunker af kalk på gulvet. Kalk er ikke bare kalk og et naturprodukt. Hydratkalk har været gennem en forarbejdningsproces hvorved den får desinficerende og ætsende egenskaber. I de vejledninger jeg to et halvt år efter læser mig til står, at emner behandlet med hydratkalk snarest bør afvaskes med rent vand. Det har man bare ikke oplyst om.

Sekretariatet kunne ikke bruge de nye billeder til noget. De henholder sig, ligesom styrelsen gjorde, til en konsulent, der benægter fakta.

Jeg har nu været gennem en proces der må munde ud i, at jeg aldrig i mit liv har oplevet så meget hykleri som jeg har hørt inde fra de organer, der egentlig er sat i verden også for at tage vare på borgernes interesser. Der har været alt, alt for mange svipsere i den her sag. Vel skal man stå til ansvar for revisionen og ikke ødsle med skattekronerne – men det havde været billigere, mere rimeligt og funderet på retfærdighed og retfærd, om man havde handlet tidligere og fejlfrit. Nu står staten i stedet som skyldig i hærværk og tyveri.

Der refterer stadig et økonomisk mellemværende, som snarest bedes bragt ud af verden.

Venlig hilsen og fortsat god dag
Knud Erik Sonne